

För en järnlady spelar åldern ingen roll

Vissa kallar henne linslus. Och det är ingen överdrift att påstå att hon skapar rubriker och ofta figurerar på bild i ortspressen. Men det är sådant som händer den som tror på sin sak och inte tvekar att stå upp för sina åsikter.

-Vill man vara med i politiken så får man hålla sig på framkanten. Och om man ser linslus som något positivt så har jag försökt vara med där det händer något som berör människor. Jag vill visa att jag är engagerad och tack vare att jag ofta är med i tidningar får jag mycket samtal hem, säger Maj-Britt Rane Andersson.

Ibland kan det bli för mycket även för en järnlady. Som den gången sociala distriktsnämnden vägrade betala resan för en libanesisk kvinna som ville åka tillbaka till sitt hemland för att testa om hon skulle flytta tillbaka.

Det slutade med att både Maj-Britt Rane Andersson, som var ordförande i nämnden, och övriga ledamöter fick böta.

-Det gav eko i hela landet. Jag har väl aldrig varit så mycket i tv och tidningar som den gången. Men för en gångs skull stod alla på min sida, säger hon.

Detta hände för länge sedan och som alltid fanns Tore, livskamraten sedan 48 år, vid hennes sida och backade upp i stormen. Det var han som tog de flesta samtalen när telefonen ringde oavbrutet.

-Han har alltid funnits bakom mig och har fått stå ut med lite av varje. Jag är ju nästan aldrig hemma på kvällarna.

Maj-Britt Rane Andersson skulle agerat på samma sätt idag. Och det hade hon säkerligen gjort även när det gällde kvinnopräststriden i Vallda. När det hettade till visade det sig att hon inte hade ledamöterna i kyrkorådet med sig i kampen för kvinnliga präster. De ansåg dessutom att hon överskridit sina gränser eftersom hon var vigselförrättare och namngivare. När hon tvingades lämna sina politiska uppdrag inom kyrkan tog hon steget fullt ut och gick ur Svenska kyrkan.

-Jag sticker ut hakan och då får man räkna med smäll. Men det jag upplever som orättvisor måste jag stå upp för, solidaritet är viktigt för mig. Jag tyckte det var jobbigt att lämna kyrkan men det fanns ingen annan utväg. Som tur är stänger jag av politiken när jag kommer hem. Jag ligger aldrig sömlös, säger hon.

Under sina 30 år som politiker har Maj-Britt Rane Andersson suttit i de flesta nämnder och styrelser i Kungsbacka, många gånger som ordförande eller vice ordförande. Undantaget är det hårda nämnderna. Bland de sju uppdrag hon haft den senaste mandatperioden är posterna som vice ordförande i regionstyrelsen,

kommunfullmäktige samt förskole- och grundskolenämnden de mest prestigefyllda.

Att hon även har partiets förtroende är hennes ordförandeskap i S-kvinnorna i Kungsbacka och ledamot i S-kvinnorna Stockholm ett bevis på. Och det är minst lika viktigt.

-Omsorg och skolan är mina hjärtefrågor och jag är glad för att jag hade varit politiker så länge när jag hamnade i förskole- och grundskolenämnden. Det är kommunens största förvaltning med flest anställda. Det är det mest komplicerade uppdrag jag haft och på senare år har det varit väldigt turbulent med utbyggnad av dagis och nerdragningar av personal, säger hon.

Det var 1968 som Maj-Britt Rane Andersson blev Kungsbackabo. Men hon har alltid stått kvar med ett ben i Falkenberg där hon är uppvuxen och gick i sina första Första majtåg.

-Vi talade aldrig politik i mitt hem. Men på den tiden, före kommunsammanslagningen, var alla i Falkenberg, utom möjligtvis doktorn, socialdemokrater.

I Kungsbacka var det egentligen Tore som först blev nominerad till ett uppdrag. Men han tackade nej och tyckte att uppdraget passade hans fru bättre eftersom hon var socionom.

Så började Maj-Britts politiska karriär i socialnämnden vilket ledde till att hon tvingades lämna sitt jobb på socialförvaltningen. Men på Arbetsförmedlingen fanns det jobb och där blev hon kvar i 20 år.

-Jag tycker inte alltid att socialdemokraterna gör det rätta. Men det är viktigt att driva oppositionspolitik och visa skillnaderna. Fast numera känns politiken så tyst, jag saknar nerven. Jag gillar att debattera men sen vi fick alliansen är det nästan ingen debatt. Attityden till demokratin har förändrats och besluten fattas i stängda rum medan det i fullmäktige blir ett spel för gallerierna, säger hon. Socialdemokraterna har precis som alla andra partier problem med att få ungdomarna att engagera sig i politiken. Det borde finnas betydligt fler 30- 40-åringar i fullmäktige, anser hon.

-Men samtidigt kan det inte vara så att karlar är med i politiken tills de är 80 år medan vi kvinnor är för gamla när vi är 60. Efter 30 år som politiker tycker jag fortfarande att det är lika roligt och ställer upp för omval nästa period. Det är viktigt att kvinnorna finns med i politiken, säger hon.

Att hyra ett hus på Skrea strand eller i Bohuslän och tillbringa några sommarveckor tillsammans med barn och barnbarn är trots allt det hon

värdesätter mest. Familjen är viktigast och allt som oftast tar hon tåget till dotter i Stockholm. Dess emellan följer hon barnens utveckling på Skype. Sin 70-årsdag kommer Maj-Britt Rane Andersson att fira tillsammans med familjen i Sälen. Men den 20 mars är alla andra välkomna till Vallda bygdegård där det är öppet hus.

Boel Töpel